

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k tématu Hospodářská politika eurozóny 2017**(dodatkové stanovisko)**

(2018/C 081/31)

Zpravodaj: **Petr ZAHRADNÍK**Spoluzpravodaj: **Javier DOZ ORRIT**

Rozhodnutí plenárního shromáždění	27. 4. 2017
Právní základ	Čl. 29 písm. A prováděcích předpisů k jednacímu řádu
Odpovědná specializovaná sekce	Hospodářská a měnová unie, hospodářská a sociální soudržnost
Přijato ve specializované sekci	5. 10. 2017
Přijato na plenárním zasedání	19. 10. 2017
Plenární zasedání č.	529
Výsledek hlasování (pro/proti/zdrželi se hlasování)	158/4/6

Preambule

Toto stanovisko je součástí širšího balíčku čtyř stanovisek EHSV k budoucnosti evropského hospodářství, jež pojednávají o prohlubování hospodářské a měnové unie, hospodářské politiky eurozóny, unii kapitálových trhů a budoucnosti financí EU⁽¹⁾. Tento balíček je vypracováván v souvislosti s procesem, který nedávno zahájila Evropská komise vydáním bílé knihy o budoucnosti Evropy, a přihlíží k projevu předsedy Junckera o stavu Unie v roce 2017 v souladu s usnesením EHSV o budoucnosti Evropy⁽²⁾ a předchozími stanovisky k dokončení HMU⁽³⁾ je v tomto balíčku zdůrazněna nezbytnost společné vize při správě Unie, což zdaleka nezahrnuje pouze přístupy a opatření technického charakteru a je v prvé řadě otázkou politické vůle a společné perspektivy.

1. Závěry a doporučení

1.1. Tyto závěry a doporučení jsou formulovány nad rámec stanoviska ECO/423, s nímž se toto stanovisko plně ztotožňuje a dále jej rozvádí. Jsou koherentní i s ostatními třemi stanovisky na téma ekonomické budoucnosti Evropy, zmíněnými v preambuli.

1.2. EHSV vítá pokrok ve vývoji hospodářské politiky eurozóny a pečlivě monitoruje okolnosti, které tento vývoj determinují; za zvláště významné pak považuje okolnosti propojující prostředí eurozóny s fiskálními aspekty a posilováním jejího institucionálního rámce.

1.3. EHSV považuje za zásadní vyváženou kombinaci mixu hospodářských politik eurozóny a adekvátní zapojení jejich měnové, fiskální i strukturální složky. Vzhledem k předpokládanému přeskupení zapojení těchto politik v závislosti na hospodářském vývoji nabývá tento faktor na důležitosti.

1.4. EHSV nesouhlasí s odmítnutím konceptu pozitivního fiskálního postoje Evropskou radou a vyzývá k přehodnocení tohoto závěru. Zvláště pak předpokládaný odklon od politiky kvantitativního uvolňování Evropské centrální banky posiluje argumenty ve prospěch uplatnění konceptu pozitivního fiskálního postoje (positive fiscal stance). Současně si je vědom toho, že rozsah pozitivního fiskálního postoje musí být adekvátně usměrněn, aby nevedl k prohloubení stále vysoké míry veřejného zadlužení, a byl zaměřen na oblasti generující zřetelný dlouhodobý přínos.

⁽¹⁾ Tento balíček tvoří stanoviska EHSV Hospodářská politika eurozóny 2017 (dodatkové stanovisko), *Unie kapitálových trhů: přezkum v polovině období* (viz strana 117 v tomto čísle Úředního věstníku), *Prohlubování hospodářské a měnové unie do roku 2025* (viz strana 124 v tomto čísle Úředního věstníku) a *Finance EU do roku 2025* (viz strana 131 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Usnesení EHSV – Úř. věst. C 345, 13.10.2017, s. 11.

⁽³⁾ Úř. věst. C 451, 16.12.2014, s. 10 a Úř. věst. C 332, 8.10.2015, s. 8.

1.5. EHSV vnímá zlepšující se ekonomickou situaci v eurozóně, pro jejíž udržení a posílení doporučuje přijmout zásadní kroky v oblasti oživení investic a provádění strukturálních reforem, jejichž prostřednictvím se zvýší produktivita a dojde k vytváření kvalitních pracovních míst. Realizace strukturálních reforem by měla být silněji prováděna v souladu s procesy v rámci Evropského semestru. EHSV dále doporučuje, aby vnímání potřeby strukturálních reforem bylo založeno na úrovni celé eurozóny, resp. EU, nikoliv jen na bázi izolovaných strukturálních opatření v jednotlivých členských státech.

1.6. EHSV silně podporuje posílenou soudržnost eurozóny jak z pohledu posílení koordinace hospodářské a fiskální politiky, tak z pohledu zlepšení finančního zprostředkování cestou dokončení finanční unie, i v silnějším vlivu eurozóny v rámci globální ekonomiky; pro zajištění těchto výzev doporučuje EHSV odpovídající posílení jejího institucionálního rámce.

1.7. EHSV zastává názor, že euro je měnou celé EU; EHSV podporuje to, aby zlepšující se ekonomická realita v EU opětovně vedla k možnosti rozšíření eurozóny, s předpokládaným oboustranně pozitivním dopadem jak pro stávající eurozónu, tak pro její nové členy.

1.8. EHSV upozorňuje, že kvůli brexitu i obtížné předvídatelnosti nynější americké vlády je nutné odpovídající pozornost věnovat i globálnímu politicko-ekonomickému dění.

1.9. EHSV si je vědom, že proces zlepšení fungování eurozóny lze provádět do jisté míry v rámci stávající sady pravidel (především kroky strukturální povahy); pro některé zásadnější záležitosti (spojené například s jejím silnějším institucionálním rámcem či prosazením nových fiskálních nástrojů) je však nutné přijmout pravidla nová.

1.10. EHSV v kontextu nadcházejících hospodářsko-politických doporučení pro rok 2018 podtrhuje potřebu zahájit diskusi o:

- vytvoření fiskální unie,
- posílení odpovědnosti (responsibility and ownership) jednotlivých členských států za povinnosti vůči eurozóně,
- potřebě strukturálních reforem na platformě evropského semestru,
- dalším zesílení ekonomické koordinace a správy,
- zlepšení systému finančního zprostředkování, vedoucího k posílení reálných dlouhodobých investic (v souladu s cíli udržitelného rozvoje OSN) při využití role EIB, EIF a EFSI 2.0,
- silnějším vlivu eurozóny v globálním kontextu.

1.11. EHSV vnímá silnou potřebu, aby se zvýšená investiční aktivita zřetelně projevila v odpovídajícím mzdovém vývoji a v dalším poklesu míry nezaměstnanosti; měla by být taktéž orientována na řešení ve stanovisku popsaných nerovnováh, jejichž přetrvání a neřešení se může stát zásadní bariérou dlouhodobého růstu.

1.12. K tomu, aby si projekt obnovy eurozóny a naplnění strukturálních reforem v jejím rámci získal důležitou podporu občanů, je nutné posílit též jejich sociální rozměr a uplatnit demokratické transparentní formy její správy, směřující k zajištění ekonomické prosperity a vysoké životní úrovně.

2. Souvislosti

2.1. V rámci pravidelně se opakujícího procesu evropského semestru zveřejnila Evropská komise v listopadu 2016 dokumenty pro doporučení Rady týkající se hospodářské politiky eurozóny a rovněž sdělení (Směrem k pozitivní orientaci fiskální politiky pro eurozónu). EHSV vypracoval k těmto dokumentům stanovisko ECO/423, které bylo přijato na plenárním zasedání v únoru 2017. Od té doby došlo v důsledku procesu hospodářské politiky EU i činnosti některých členských států k významnému vývoji. Záměrem tohoto dodatkového stanoviska je zamyslet se nad nejdůležitějšími událostmi tohoto vývoje:

- návrh doporučení Rady týkající se hospodářské politiky eurozóny (březen 2017),
- jarní hospodářská prognóza (květen 2017),
- sdělení o doporučeních pro jednotlivé země na rok 2017 (květen 2017).

Současně byla během uvedeného období zveřejněna bílá kniha o budoucnosti Evropy a diskusní dokument o prohloubení hospodářské a měnové unie a budoucnosti financování EU, které dále rozvinul předseda Evropské komise J.-C. Juncker v podobě svého projevu o stavu EU v září 2017. Kromě toho bylo možné pozorovat viditelný vývoj ve fungování eurozóny, pokud jde o fiskální hledisko. Obsah tohoto stanoviska tak bere v úvahu horizont hospodářského rozvoje v roce 2018 a odráží návrhy EHSV pro Doporučení pro hospodářskou politiku eurozóny na rok 2018.

2.2. Nynější hospodářské oživení probíhá o něco rychleji, než se čekalo; eurozóna však stále vyžaduje silnější investiční aktivitu, které může též napomoci kontrolovaný fiskální impuls, jenž dlouhodobě nezhoršuje míru veřejného zadlužení. Následky krize i uplatněných politik stále vykazují dopady na nezaměstnanost, chudobu a nerovnost a jsou též příčinou hospodářských i sociálních rozdílů mezi členskými státy. Je tedy zásadní posílit růstové vyhlídky větší podporou investic v eurozóně, doprovázenou sociální politikou omezující chudobu a nerovnost. Podle jarní hospodářské prognózy Evropské komise investice doprovázené odpovídajícím mzdovým vývojem a pokračujícím snižováním míry nezaměstnanosti a takto přispívající k zesílení domácí poptávky představují zásadní faktor pro udržitelnost ekonomického oživení.

2.3. Eurozóna se kromě toho musí stát soudržnější. K naplnění tohoto cíle by mohlo přispět dokončení finanční unie s očekávaným příznivým efektem na oživení investiční aktivity, které lze provést již podle nyní platných pravidel; další posílení koordinace hospodářské a fiskální politiky orientované na fiskální kapacitu eurozóny a vytvoření samostatného rozpočtu pro eurozónu, či silnější institucionální architektura eurozóny, která umožní lepší vnitřní a vnější zastoupení, stejně jako posílení odpovědnosti jejich jednotlivých členů, si již vyžádá zavedení nových pravidel.

2.4. Jeden ze scénářů bílé knihy o budoucnosti Evropy uvažuje o možnosti vícerychlostní Evropy, přičemž významným dělítkem může být právě eurozóna. EHSV nicméně v tomto kontextu podporuje názor, že euro je měnou celé EU. Bylo by tudíž žádoucí vytvořit pobídky pro to, aby státy, které nejsou členy eurozóny, považovaly vstup do ní za jednu z priorit svých vnitřních politik.

2.5. Zimní a jarní prognózy Evropské komise se zaměřují na situaci „vysoké nejistoty“ ohledně vnějších i vnitřních rizik růstu vyplývajících z obchodních, finančních a geopolitických faktorů. Ve své jarní prognóze vyjádřila Evropská komise obavy ohledně možnosti, že vývoj v USA a Spojeném království (brexit) bude negativně ovlivňovat (skromné) oživení v Evropě. Trumpova vláda je dokonce méně předvídatelná než se původně zdálo a je pro ni tématem trvale vysoký přebytek běžného účtu platební bilance Německa i eurozóny. To by mohlo případně vést k nepříznivým opatřením v oblasti obchodní politiky ze strany USA, se škodlivými následky pro EU i eurozónu. Brexit je též těžko předvídatelný; vážnoucí příprava na jednání nevykazuje důvěru v konečnou podobu jeho výsledku; červenové volby naznačují možnosti komplikací a zpoždění ve vývoji jednání.

2.6. Z poslední jarní hospodářské prognózy Evropské komise vyplývá, že doporučení Evropské komise a stanovisko EHSV (ECO/423), které doporučují na rok 2017 pozitivní orientaci fiskální politiky pro eurozónu jako celek – nyní odmítnuté doporučením Rady ze dne 10. března 2017 – bylo obecně správné. EHSV nesouhlasí s rozhodnutím Evropské rady a je přesvědčen, že rizika, která se od té doby objevila, jakož i jarní hospodářská prognóza Evropské komise potvrzují, že je vhodné zachovat pozitivní fiskální orientaci rozpočtové politiky.

3. Obecné připomínky

3.1. V souvislosti s připomenutím 60. výročí podpisu Římských smluv a následnou rozpravou o budoucnosti EU byl zdůrazněn význam HMU jakožto jedné z klíčových priorit evropské integrace. Bylo rovněž uvedeno, že i přes přetrvávající a dosud nevyřešené problémy je nevhodné zaujímat v souvislosti s eurozónou příliš obranný přístup. Vhodnější je přijmout ambicióznější pohled na budoucnost eurozóny a usilovat o konkrétní opatření na lepší využití jejího potenciálu. EHSV s tímto postojem souhlasí.

3.2. Pokud jde o prosperitu hospodářství EU a spravedlivé přerozdělování příjmů a bohatství, které vytváří, zdůrazňuje se ve stanovisku ECO/423, že pro dosažení vyvážené kombinace hospodářských politik je důležité, aby zahrnovala měnové, fiskální a strukturální nástroje a opatření zaměřená na posílení funkčnosti a účinnosti finančního trhu, včetně vhodné regulace zabraňující nezodpovědnému rizikovému chování některých finančních institucí. EHSV je přesvědčen, že vývoj v posledních několika měsících význam této záležitosti ještě zvyšuje.

3.3. EHSV plně podporuje dokončení a prohloubení HMU do roku 2025. V tomto smyslu je toto stanovisko koherentní s balíčkem dalších stanovisek EHSV k ekonomické budoucnosti Evropy, zmíněných v preambuli. EHSV je přesvědčen, že zvláštní pozornost by měla být věnována především těmto oblastem:

3.3.1. většímu posílení a další koordinaci fiskální, hospodářské a strukturální politiky s cílem vytvořit efektivně fungující mix těchto politik i s ohledem na snahu o prosazení silné (dedicated) rozpočtové linie eurozóny v rámci rozpočtu EU. Diskusní dokument o prohloubení hospodářské a měnové unie používá poprvé na takto vysoké politické úrovni pojem „fiskální unie“. „Fiskální unie“ v homogenním měnovém a ekonomickém prostředí a v podmínkách funkčního vnitřního trhu by též zahrnovala společnou či úzce koordinovanou fiskální politiku (míněno daňovou i výdajovou) podporující spravedlivé zdanění a systematický a účinný postoj vůči daňovým únikům a podvodům;

3.3.2. klíčovým předpokladem pro zlepšení ekonomického prostředí eurozóny je v rámci komplexního chápání správy ekonomických záležitostí EU, zvláště pak procesu evropského semestru, odpovědnost jednotlivých subjektů – individuální odpovědnost a povinnosti členských států by ve všech stávajících mechanismech správy ekonomických záležitostí, včetně objektivního sledování, uplatňování všech preventivních a nápravných opatření a případně sankcí, měly být zachovány, či dokonce posíleny;

3.3.3. rady produktivity (Productivity Boards) jsou doporučovány jako vhodný nástroj, založený na aktivní účasti všech relevantních sociálních partnerů, který může usnadnit provádění strukturálních reforem, které kromě zlepšení hospodářské kapacity jednotlivých členských států zásadním způsobem přispějí ke zlepšení funkčnosti a posílení homogenity jednotného trhu jako celku odstraněním určitých regulačních překážek a bariér, aniž budou dotčena platná sociální práva a práva zaměstnanců;

3.3.4. podstatné zlepšení účinnosti finančního zprostředkování prostřednictvím využití celého spektra účastníků finančního trhu v duchu konceptu bankovní unie a unie kapitálových trhů; zlepšení účinnosti finančního zprostředkování by mělo být prioritně cíleno na reálné investice, nikoliv na zvyšování objemu virtuálního finančního sektoru;

3.3.5. pro silnou a respektovanou HMU je s ohledem na změny, které probíhají ve světovém hospodářství, rovněž velmi důležité její vnější zastoupení; je nezbytné, aby jednotlivé členské státy dosáhly shody v postoji vůči globálním partnerům tam, kde EU postupuje jednotně, a rovněž, aby se vytvořily kroky k vhodné institucionální struktuře, která bude odpovídat tomuto společnému zájmu v celosvětových souvislostech⁽⁴⁾;

3.3.6. kromě toho by ve vhodných případech měly být zváženy možnosti rozšíření současné eurozóny; některé země – zejména země střední a východní Evropy – vykazují velmi pozitivní ukazatele hospodářské výkonnosti a v rámci evropského semestru jsou velmi kladně hodnoceny; podle všeho by mohly podpořit fungování eurozóny a posílit její váhu v rámci EU;

3.3.7. k tomu, aby si nový projekt HMU získal podporu občanů, jsou zapotřebí nástroje, jež zaručí, že rozhodnutí v oblasti správy ekonomických záležitostí budou demokratická a že jednotný trh bude doplněn o pevný sociální pilíř.

3.4. EHSV se domnívá, že pro fungování eurozóny mají poměrně zásadní význam podpora zvýšení investic a uskutečnění a provedení strukturálních reforem, které by mohly být v rámci procesu evropského semestru prosazovány ještě důrazněji, zejména s přihlédnutím k jednotnému tržnímu rámci. Investice financované EIB, EIF nebo EFSI vykazují pozitivní výsledky, včetně potřebných projektů na regionální úrovni. Jejich objem je však stále nedostatečný pro překonání investiční mezery, vzniklé především v období krize. Tyto nástroje by měly přispět k vytvoření adekvátně robustního systému umožňujícího sdílet veřejné i soukromé finanční zdroje. Měla by pro něj být využitelná řízená pružnost Paktu

⁽⁴⁾ Další podrobnosti viz např. Úř. věst. C 177, 18.5.2016, s. 16.

o stabilitě a růstu tak, aby bylo možné využít zlaté pravidlo, podle něhož by měly být uskutečněny investice a s nimi spojené běžné výdaje tak, aby vedly k dosažení budoucích přínosů a efektů. Zaměření strukturálních reforem by se mělo jednoznačně přesunout z úrovně jednotlivých členských států na celkové fungování jednotného trhu.

3.4.1. Cílem strukturálních reforem by mělo být v první řadě odstranění stávajících nerovnováh a vytvoření příznivých podmínek pro dlouhodobý rozvoj v souladu s konceptem OSN o udržitelném rozvoji (SDGs). Tyto nerovnováhy zahrnují též prohlubující se rozdíly uvnitř EU i jednotlivých členských států. Strukturální reformy by měly vést k přijetí takových opatření, která vnímají kontext celé EU, nikoliv jen parciální potřeby jednotlivých členských států.

3.4.2. V rámci EU by se reformy neměly utvářet pouze s ohledem na vnitrostátní politické priority, ale mělo by se na ně pohlížet rovněž z hlediska EU jako celku: z hlediska strategických projektů, které se mohou stát zdrojem stabilní přidané hodnoty v EU.

3.4.3. Průvodním jevem strukturálních reforem by měla být též podpora kvalitních pracovních míst s důrazem na tomu odpovídající úroveň mezd a respektování sociální spravedlnosti v plném rozsahu.

3.4.4. Je stále třeba uskutečnit řadu reforem vedoucích ke zlepšení předpisů, jež budou schopny podpořit rozvoj podniků a zajistit odpovídající ochranu občanům. Příkladem oblastí pro realizaci strukturálních reforem jsou: pravidla týkající se zakládání podniků, vydávání stavebních povolení, získávání úvěrů, placení daní, obchodování přes hranice, registrace nemovitostí či souladu daňových politik, jež přispívají fungování jednotného vnitřního trhu a současně omezují projevy škodlivé konkurence na něm. Významnou úlohu hraje také veřejné/politické klima (tj. účinnost a integrita veřejného sektoru, jistota a stabilita v průběhu trvání projektu). I z pohledu akceptace těchto reforem veřejností je třeba zdůraznit, jak komplikovaný proces se za realizací těchto reforem skrývá a jejich makroekonomický výstup je podmíněn fungováním mnoha složitých procesů na mikroúrovni. Objasnění této vazby je důležitou podmínkou pro veřejnou podporu těmto reformám. Tato podpora vyžaduje, aby o nástrojích, které budou vytvořeny ve prospěch budoucího fungování euro-zóny bylo rozhodnuto legitimním, demokratickým způsobem, respektujícím vyváženost ekonomického a sociálního pilíře.

3.4.5. Existuje prostor pro posílení vztahu mezi potřebou strukturálních reforem, evropským semestrem, víceletým rámcem provádění ESI fondů (nebo obecněji rozpočtu EU) a rozvinutější a účinnější eurozónou. Posílení vztahu mezi strukturálními reformami a rozpočtem EU s cílem podpořit konvergenci ve střednědobém a dlouhodobém výhledu úzce souvisí s očekávaným omezením politiky kvantitativního uvolňování ECB, kdy zpřísněná měnová politika otevře větší prostor pro využití fiskálních toků.

3.5. Současně je třeba obnovit úsilí o vzestupnou konvergenci životních a sociálních standardů a mezd v rámci členských států a mezi členskými státy jako minimální podmínku pro posílení důvěry v EU a zajištění budoucnosti pro Evropu. Evropský pilíř sociálních práv by měl konvergenci podporovat.

3.5.1. Z uvedených souvislostí vyplývá, že potřebujeme politiky, které posílí domácí poptávku v EU a eurozóně obecně, a zejména v zemích s vysokým přebytkem na běžném účtu / obchodním přebytkem, aby došlo k obnovení rovnováhy v rámci eurozóny a se zbytkem světa.

3.5.2. Členské státy EU by neměly stavět své strategie konkurenceschopnosti na předpokladu dlouhodobě nízké mzdové úrovně. Efektivní mix hospodářských politik by měl vést k oživení investiční aktivity do infrastruktury a zvýšené výdaje na vzdělávání, výzkum, odbornou přípravu a dovednosti by se měly projevit v růstu produktivity a silnějším růstu mezd, resp. příjmů, odrážejících současně i průběh životního cyklu, kariérní vývoj a přizpůsobených úrovni životních nákladů. EHSV nicméně respektuje odlišnou situaci jednotlivých členských zemí a jejich primární zodpovědnost za její řešení prostřednictvím metod moderního kolektivního vyjednávání.

3.5.3. Ze situace na trhu práce v mnoha zemích eurozóny vyplývá, že probíhající strukturální reformy v této oblasti by se měly zaměřit na snížení vysokého podílu dočasné, nedobrovolné práce na částečný úvazek, na nízké mzdy a na podporu kvalitních pracovních míst obsazených pracovníky, kteří mají vyšší úroveň odborné přípravy a dovedností. Základem pro nový druh reformy v oblasti práce by měla být kvalita sociálního dialogu a kolektivního vyjednávání založeného na autonomii sociálních partnerů. Zlepší se tak nejen sociální spravedlnost, ale podpoří se rovněž produktivita hospodářství.

3.6. Zvláště opatření spojená s realizací strukturálních reforem a posílení koordinace hospodářské a fiskální politiky lze provádět v podmínkách nynějšího systému pravidel; jejich posílení může být dále zajištěno budoucí podobou Víceletého finančního rámce po roce 2020. Naopak pro další propojení eurozóny se společnou rozpočtovou politikou nebo silnější společné zastoupení eurozóny v globálním kontextu je zapotřebí vytvořit pravidla zcela nová.

4. Konkrétní připomínky

4.1. Z důvodů zmíněných v tomto stanovisku EHSV vyzývá Evropskou komisi a Radu o zahrnutí vhodného pozitivního fiskálního postoje do Doporučení k hospodářské politice eurozóny pro rok 2018. Tento návrh je zvláště podstatný z pohledu potřeby dostatečného a udržitelného hospodářského růstu a zajištění funkční kombinace mixu hospodářské politiky s měnovou politikou, jejíž expanzivní charakter nemůže být prodlužován do nekonečna.

4.2. Při implementaci Evropského investičního plánu, který obhajujeme, považujeme za prioritní projekty respektující udržitelné rozvojové cíle a beroucí v úvahu sociální a environmentální zodpovědnost.

4.3. EHSV je přesvědčen, že z nejnovějšího vývoje paradigmatu hospodářské politiky EU v posledních několika měsících je zcela zřejmé, že roste politická podpora přístupu, který směřuje k fiskální unii založené na platformě eurozóny; v této souvislosti EHSV doporučuje sledovat tento vývoj velmi pečlivě a je zcela připraven zapojit se do procesu posilování fiskálního důrazu jakožto předpokladu pro dosažení homogennějšího prostředí eurozóny; je rovněž důležité sledovat, jak se tento vývoj bude odrážet v případných změnách institucionálních struktur a režimů.

4.4. EHSV je nadále přesvědčen, že v době, kdy se prohloubení hospodářské a měnové unie opět stává jednou z hlavních priorit, je velmi důležité nepodceňovat procesy související s účinnějším a lépe fungujícím jednotným trhem. Účinný a fungující jednotný trh je jedním ze základních požadavků, který předchází úvahám o prohloubení HMU. HMU může naplnit očekávání v podobě výhod pouze v případě, že otevírání a liberalizace jednotného trhu budou pokračovat i nadále, že bude posílena jeho homogenita a budou odstraněny viditelné i skryté vnitrostátní ochranné bariéry.

4.5. EHSV podporuje názor, že prostředí prohloubené HMU musí být rovněž vázáno na proces finančního zprostředkování. Důležité stránky finanční unie představují bankovní unie a unie kapitálových trhů. Úkolem bankovní unie je především stabilní a předvídatelné chování bankovního sektoru. To vyžaduje rovněž podporu ve formě odpovídajících finančních zdrojů pro zvládnutí případných selhání bank. Unie kapitálových trhů je naproti tomu vnímána jako rozšíření možností přidělování finančních zdrojů a její vývoj je teprve v počátcích. Zvýšená funkčnost finančního zprostředkování by pak měla být patrnější v oblasti reálných investičních aktivit.

4.6. Budoucnost EU též závisí na zesílení její integrace a posílení její role v globálním kontextu. Zvláště v současné době se jedná o jednu z mála klíčových priorit a věc společného zájmu pro všechny členské státy EU. Pro naplnění tohoto cíle může být prospěšné posílení její společné reprezentace na mezinárodním fóru a institucích a na této úrovni prosazovat a respektovat společné hodnoty, principy a politiky, například politickou a ekonomickou svobodu a rovnost a sociální spravedlnost, hodnotu svobodného podnikání v oblasti obchodu a investic, vytváření podmínek pro spravedlivé a otevřené prostředí hospodářské soutěže a odstranění nezákonných a trestných praktik v podnikání (např. zneužívání daňových systémů nebo veřejných zadávacích řízení); naprosto nezbytné je navíc dodržování sociálních a občanských práv a základních požadavků v oblasti životního prostředí.

V Bruselu dne 19. října 2017.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Georges DASSIS